

Fra: john funch <johnericfunch@hotmail.com>

Sendt: 19. juli 2022 11:14

Til: Birgit Lund <lund@persona-as.dk>; jf@ghb-landskab.dk; mikerulis@gmail.com

Cc: bo bang p <bobangp@privat.dk>; Anne Gyrithe Bonne <agb@bonne-film.com>

Emne: Forslag til dagsorden på Samvirkets generalforsamlingen 27/8-2022.

- Til Samvirket af dige og kystsikringslag i Nordsjælland -

Kære Samvirket. Nedenstående bedes fremsendt til de øvrige medlemmer i foreningen i sin fulde form.

Artiklerne er taget som skærmbillede på min lap-top, så det kan virke lidt småt, men bør kunne læses med lup eller forstørres, efter hvilke muligheder man har.

Herunder stilles forslag til vor generalforsamling 27/8 i Helsingør under punktet "indkomne forslag" - med efterfølgende afstemning.

Med baggrund i 2 artikler i Jyllandsposten 7/1 og 20/1 i år - sidstnævnte som svar/kommentar til første - ønskes projekt "NORDKYSTENS FREMTID" sat på pause i mindst 2 år, indtil den i artiklerne omtalte KLIMAHANDLINGSPLAN er vedtaget, og sat i værk.

Ikke mindste situationen med det forestående valg kræver eftertænksomhed, samtidig med, at der omsider er dukket alternativer op til det traditionelle jyske strande anpassede strandfodrings-concept - der forøvrigt aldrig har været overbevisende, da der til evig tid skal efterfodres, for bare at opretholde en bare rimelig tilstand. Det samme er stillet i udsigt, osse her. (Der findes iøvrigt en samling af fejlslagne fodringsindsatser i milliardklassen, samlet af journalist i Ringkøbing, over de sidste år- 10'er.)

Fremtidens forlængst erkendt klimaændring kræver nødvendigvis langt større - og evidensbaseret sikrere metoder, samt. kombinationsmuligheder. Klinadebatten var endnu ikke sat igang, i "NKF" i 2014, og derfor er de voldsomme klimaændringer heller ikke indregne, med periodiske og permanente højvands- stigninger, så alene på det tekniske, bør dette concept sættes på pause og revurderes. (50-årsstorme er vist helt gået i restordre)

Det samlede økonomiske overblik er stadig ikke på plads efter 8 års forarbejde/rapporter o.s.v., til over 16 millioner kommunale kroner - og 41 statslige-uden at der er kommet et eneste sandkorn på stranden efter "Bodilstormen" i dec. 2013.

Nuværende projektoplæg er forpasset - vi må have en TIME OUT tænkepause, for ikke at fejlinvestere i de næste 50 år - bundet til et concept, der ikke kan/må ændres - og en ekstrem minimal bidragsyder gruppe, der er udvalgt, alene fordi de befinder sig tættes på et projektområde(POBA-concept), hvor hele samfundet vil have gavn og nytte af investeringen - hvis den ellers omveksles i konkret blivende sikring. "Nordkystens Fremtid" giver ingen garantier, hverken for den tekniske virkning eller økonomien i projekperioden til 2074, som jeg vil glæde mig til med 127 år i bagagen, min fremtid.

Her kommer artiklerne :

ORGANISERING OG UDVIKLING AF INDSATSEN, BØR DET SIKRES EN HELHEDSORIENTERET REGULERING OG ADMINISTRATION.

ELLEN MARGRETHE BASSE

Professor Emerita, Aarhus BSS, Juridisk Institut, Aarhus Universitet

Søren Søndergaard og Stephanie Lose havde et relevant debatindlæg i Jyllands-Posten den 7. januar.

De fremhæver, at valget af kommunerne som hovedansvarlige, ikke er hensigtsmæssig, da vandet ikke følger kommunegrænserne, at det er uheldigt, at betalingen for samfundsmæssigt nødvendige løsninger skal klares af grundejerne, og at vandløbsloven burde omfatte klimatilpasning, som et ekspertudvalg har anbefalet. Indlægget skal ses i sammenhæng med det af regeringen igangsatte arbejde med en klimahandlingsplan. Jeg er enig - og jeg vil supplere med at fremhæve nogle flere svagheder.

Den mest beklagelige fejl, der er begået i forhold til sikring af en hensigtsmæssig lovgivning, opstod i 2009, da Folketinget gennemførte oversvømmelsesdirektivet. Miljøministeren oplyste over for Folketinget, at direktivet ikke er rettet mod typiske danske oversvømmelsessituationer. Den allerede eksisterende danske lovgivning kan bedre løse de danske problemer.

Derfor blev det kystbeskyttelsesloven, planloven og miljøbeskyttelsesloven, der blev de primære love. Det er love, der er vedtaget til varetagelse af helt andre formål end klimatilpasning.

Den oversvømmelseslov, der blev vedtaget i 2009, har ikke nogen særlig stor betydning i dag. Den vedrører kun forebyggelse af skadevirkninger fra usædvanlig store oversvømmelser fra vandløb og søer. Ved gennemførelsen af direktivet blev der foretaget en mindre ændring af planloven. Kystbeskyttelsesloven og miljøbeskyttelsesloven blev ikke ændret - de var gode nok, som de var.

Som hovedansvarlig statslig myndighed - både i oversvømmelsesloven og i kystbeskyttelsesloven - har man så valgt Kystdirektoratet. Direktoratet har af naturlige årsager primært haft fokus på kystbeskyttelsen ved udpegning af risikoområder. Det er jo det, direktoratet kan.

Planloven er blevet ændret nogle gange, så kommunerne med deres kommune- og lokalplaner kan bidrage til at forebygge skader ved oversvømmelse og erosion.

Der er bare lige det problem med planloven, at den kun har betydning ved fremtidige byudviklingsprojekter, ændringer i arealanvendelsen og etablering af tekniske anlæg. Eksisterende bebyggelser kan ikke beskyttes gennem de fysiske planer.

Som en konsekvens af den uheldige "silopdelte" lovgivning kan man konstatere, at den opdeling også dukker op i kommuneplaner.

Aarhus Kommune vedtog f.eks. i december 2021 kommuneplantillæg 107 "Et grønnere Aarhus med mere blå", som skal beskytte fremtidige bebyggelser imod oversvømmelse fra skybrud samt vandløb og søer. Aktuelt har kommunen så et andet udkast til kommuneplantillæg 119 "Oversvømmelse fra hav og erosion" i høring. Sammenhængen mellem de to tillæg er forsøgt sikret gennem en kort tekst i den strategiske miljøkonsekvensvurdering af plantillægget 119.

Den helt nødvendige helhedsstækning i klimatilpasningen strander dermed på silotænkning i lovgivningen, på kommunernes geografiske afgrænsning og på den begrænsede beskyttelse af eksisterende bebyggelse.

Hvor meget beskyttelse imod oversvømmelser sikrer planloven?

Svaret er: Yderst begrænset.

Vandløbsloven kan, som det fremhæves i debatindlægget, ikke anvendes til klimatilpasning. Derfor kan kommunerne ikke vedtage vandløbsregulativer med bestemmelser om grødeskæring, der er begrundet i klimatilpassingshensyn, hvilket har givet anledning til oversvømmelsesproblemer flere steder i landet.

LANDSFORENINGEN KLÆRES OVER SPILDEVANDSTAKTERNE. BEMÆRK, AT LØSNINGEN OGSÅ ER KNUTTET TIL DE KOMMUNALE SPILDEVANDSPÅNER OG IKKE OMFATTER OVERSVØMMELSER HJEDRENDENDE FRA GRUNDEVANDSTIGNINGER.

Så er der heldigvis lidt mere hjælp at hente i miljøbeskyttelsesloven, betalingsloven og vandsektorloven. Kommunerne og de kommunale vandselskaber kan med støtte i lovene håndtere de øgede regnmængder og de skybrud, der overbelaster byernes kloakker.

Selskaberne kan også indgå aftale med andre parter om at opretholde et højere serviceniveau for håndtering af tag- og overfløvedvand end det, der følger af de kommunale spildevandsplaner. Der kan imidlertid ikke i den sammenhæng tages hånd om de udfordringer, der hidrører fra højere grundvandsstand. Det er grundejernes eget problem og ansvar. Uden for de områder, der er beskrevet i de kommunale spildevandsplaner, er der heller ikke mulighed for at deltage i de fælles løsninger.

Som det nævnes i debatindlægget, er det som hovedregel grundejerne, der skal betale for klimatilpasning.

Det er det såkaldte "nytteprincip", der er fastslået i kystbeskyttelsesloven og i vandløbsloven, der her er relevant. Princippet har været en del af lovgivningen siden 1840'erne.

Dengang var princippet klart velegnet til løsning af nabokonflikter. Den nabo, der fik mest nytte af et kystbeskyttende projekt eller en regulering af et vandløb, skulle betale for projektet efter "nytteprincippet", herunder erstatte naboen for generne. Det gav mening.

Men er "nytteprincippet" relevant i dag, hvor klimatilpasning ikke længere er et naboanliggende? Nejpe. Anvendelsen af princippet betyder eksempelvis, at gennemførelsen af en hård kystbeskyttelse ved gennemførelsen af projektet "Nordkystens Fremtid" vil kunne beløbe sig til ca. 600 mio. kr., som grundejerne skal betale. Udgiftniveauet er bl.a. begrundet i Natura 2000-områder, som myndighederne har pligt til at beskytte.

De tre kommuner, der er ansvarlige for projektet, har truffet en principbeslutning om, at alle grundejere i første række og evt. grundejere op til 300 meter fra kysten skal betale.

En af kommunerne friholder grundejerne for anlagsudgifterne, medens én delvis friholder grundejerne, og den tredje fastholder "nytteprincippet" fuldt ud. Mange vil nok opfatte løsningen som problematisk - herunder ud fra lighedsbetragtninger.

Der eksisterer heldigvis også finansieringsmodeller, der er baseret på fælles ansvar. Projekter, der begrænser oversvømmelsesrisici fra tag- og regnvand i byerne, kan finansieres ud fra en erkendelse af klimatilpassingsbehovets generelle samfundsmæssige betydning.

Finansieringen klæres over spildevandstakterne. Bemærk, at løsningen også her er knyttet til de kommunale spildevandsplaner og ikke omfatter oversvømmelser hidrørende fra grundvandsstigninger.

Kommunernes Landsforening og Danva, der jo har en væsentlig rolle i forbindelse med de fælles løsninger og den fælles finansiering, har i flere sammenhænge oplyst, at kommunerne og vandselskaberne mener, at der mangler den fornødne sammenhæng mellem de klimatilpassingsiltag, der kan gensejføres af dem, og de opgaver, som de ikke kan påtage sig.

De fastslår også, at det ikke er en samfundsmæssig hensigtsmæssig løsning af lade grundejerne være ansvarlige for løsninger af de problemer, der hidrører fra den høje grundvandsstand. Jeg er også her helt enig!

Når regeringen udarbejder den fremtidige klimahandlingsplan og følger op med forslag til en hensigtsmæssig lovgivning og organisering af indsatsen, bør der sikres en helhedsorienteret regulering og administration.

Oversvømmelseslovgivningen bør koordineres med den øvrige vandlovgivning - både i regelformuleringen, i den organisatoriske opbygning og i finansieringen af de samfundsmæssigt nødvendige tiltag. Her kunne det være nærliggende at kikke på oversvømmelsesdirektivet med en mere åben tilgang end den, der blev valgt i 2009.

ER

der
der
at vi
ise i
mark,
natisk.
r
nge

ir
len
ten
an
er

og
åtaget
iden
nsen
hvad

KLINGSKE

Forebyggelse af oversvømmelser risikerer at drukne i dårlig organisering

SØREN SØNDERGAARD
Formand for Landbrug og Fødevarer

STEPHANIE LOSE
Formand, Danske Regioner

Hvis vi skal beskytte vores boliger, fødevarerproduktion og natur mod oversvømmelser, kræver det en samlet plan, der gør op med snævre myndighedsrammer, svage finansieringsmuligheder og planlægning, der ikke tager højde for vandets kredsløb.

Ifølge Det Europæiske Miljøagentur lider Danmark allerede i dag et større økonomisk tab per indbygger som følge af klimaforandringer end noget andet land i EU bortset fra Luxembourg. Den situation kræver handling.

Derfor er det godt, at regeringen er på vej med en national plan for klimatilpasning - med åben inddragelse af forskellige interesser. Men hvis planen skal lykkes som andet end en skrivebordsøvelse, er vi nødt til at se bredt og fordomsfrit på de rammer og den organisering, der i dag hæmmer en effektiv beskyttelse af vores samfund mod et mere vådt klima. Vi har brug for en tilgang, der både juridisk, forvaltningsmæssigt og geografisk gør det muligt at håndtere klimatilpasning som den fælles samfundsudfordring, det er. Også når det kommer til prioritering og finansiering af løsninger. Klimatilpasning må ikke kun være den enkelte lodsejers problem.

Eller den enkelte kommunes. Derfor skal en kommende plan sikre mulighed for handling på tværs af civilsamfund, erhvervsliv, stat, regioner og kommuner.

Konkret er det afgørende, at klimatilpasning i fremtiden kommer til at indgå som et selvstændigt formål i vandloven. En anbefaling, der desværre har været ude af svømme, siden ekspertudvalget til ændret vandløbsforvaltning kom med den i 2017. Dernæst skal der sikres helhedsorienterede planer for klimatilpasning, der tager højde for både lokale forhold og regionale forskelle - og som ikke mindst er baseret på vandets kredsløb.

I dag har kommunerne myndighedsopgaven. Men vandet følger ikke kommunegrænserne. Hvis vi skal kunne prioritere og planlægge løsninger, så de ikke modarbejder hinanden, er der behov for et mere regionalt perspektiv på indsatsen, der binder hele oplandet sammen.

Klimaforandringerne er en samfundsudfordring, og formålet med klimasikring er ofte at bevare et eksisterende beskyttelsesniveau i fremtiden - ikke nødvendigvis at forbedre f.eks. afvandingen. Der skal derfor være bedre mulighed for at sammentænke mindre lokale og større regionale projekter, og der skal skabes gode rammer for at koble kapital fra mange forskellige parter.

Der findes - og udvikles hele tiden - heldigvis en bred vifte af innovative løsninger på klimatilpasning. Følles for dem er, at de er baseret på tidlig og løbende inddragelse af de mennesker, der skal have gavn af dem. Det er samtidig løsninger, der ikke lader sig begrænse af administrativ eller geografisk bestemte skillelinjer. Derimod udvikles de med blik for helheden - hele vandkredsløbet, lokalområdets infrastruktur, erhvervsliv, fødevarerproduktion, natur etc. Og så tager de udgangspunkt i muligheden for at skabe samfundsmæssig merværdi.

Mange steder vil det være muligt at kombinere løsninger på oversvømmelsesstrusen med f.eks. hensyn til CO₂-udledning, biodiversitet, vandparkering, rekreative områder og en mere bæredygtig fødevarerproduktion. Derfor er der også et behov for at fortsætte puljen til multifunktionel jordfordeling.

En række tværgående projekter er allerede godt i gang. Lodsejere finder frivilligt og i fællesskab frem til nye muligheder for arealanvendelse, der muliggør f.eks. tilbageholdelse af vand og udtagning af lavbundslande. Men også her er det afgørende at understrege, at jordfordeling som klimatilpasning fungerer bedst, når det sker ud fra en prioritering af indsatsen og på tværs af kommunegrænser.

får betydning for de handicappedes hverdag i Danmark - der er hårdt brug for det.

Der er allerede sket meget.

Handicapområdet har gennem en årrække oplevet historiske tilbageslag. For mange år siden gennemførte man et handicappolitisk program, som man almindeligvis kalder "normaliseringen". Hensigten var at give handicappede mulighed for at leve et liv, som normale mennesker gjorde.

En af pionererne var Niels Erik Bank-Mikkelsen. Jeg er selv vokset op i lyset af dette program - og jeg har fået meget værdifuld hjælp; jeg blev uddannet på revalidering, jeg kom i arbejde med min uddannelse, og da jeg efter to svangerskaber og vellykkede fødsler ikke kunne mere, fik jeg pension. Alt det er, desværre, forbi. Man yder i praksis ikke længere revalidering; handicappedes adgang til arbejdsmarkedet i Danmark er blevet langt vanskeligere, handicappede har vanskelig adgang til sundhedsvæsenet - og man kan ikke længere få pension uden de langvarige, ødelæggende ressourceforløb.

Det hele begyndte med den socialdemokratiske socialdirektør i Rødovre, Ole Pass, og den socialdemokratiske borgmester i Horsens, Jan Trøjborg. Begge hævdede de blev for ud, at handicappede var blevet for dyre og for krævede. Og siden er det gået slag i slag med indskrænkninger, nedskæringer og et til himlen stigende antal af uforståelige "fej" i sagsbehandlingen i alle danske kommuner.

Indtil for ganske nylig har Dan-

Jeg håber, at det kan læses.

I første artikel bemærker jeg især i kolonne 3, fra næstsidste afsnit -

som det nævnes ..., til og med i kolonne 4, der ender med : - herunder ud fra lighedsbetragtninger... -

Det må da give stof til eftertanke, for det må og skal være en samfundsopgave at tage sig helhedsmæssigt af ukontrollable klimaændringer - osse medførende grundvandsstigninger. Nytteprincippet fra 1840 er og bliver fortid, hvorfor vi må afvente kommende lovgivning - og ikke brandbeskatte en lille gruppe parcellister, som ofte allerede har sikret deres ejendom - bedre end kommende projekt vil kunne, og for egne midler. At bede dem om osse, at sikre Danmarks Kyst er utopisk !

(Jvnf. venligst osse PROPORTIONALITETSPRINCIPPETS påbud til offentlig myndighed om : - IKKE AT KRÆVE ET MERE INDGRIBENDE TILTAG GENNEMFØRT, NÅR ET MINDRE ER TILSTRÆKKELIGT. -

(I kystgrundejerregi er ofte langt mere virkningsfuldt foretaget - for egne midler)

At disse sikkerhedsnødvendige og KDI - godkendte tiltag af projektledelsen sættes til værdien 0 er umanerligt, måske i forsøget på at ligestille handling med passivitet. De, der intet har foretaget sig bør først yde samme indsats - før LIGHEDSGRUNDSÆTNINGEN kan komme på tale

Bemærk tillige i artikel 2 fra toppen af 3. kolonne : - **Der findes** - og udvikles ..., indtil næste afsnit. Det øvrige indspark i artiklerne giver et fint helhedsbillede af, at der arbejdes på sagen - for det samlede samfunds skyld, naturligvis.

Til slut en interessant udmelding fra 6/10 2014 - udarbejdet af KU - for hvem, forøvrigt?

6/10-2014

Plan- og bygningssetaten HOVINBYEN

Bli med på å skape Oslos nye byområde
Plan- og bygningssetaten inviterer til åpen plan- og idékonkurranse for Hovinbyen. Gå inn på hovinbyen.no og meld deg på!

Kystsikring gjør nordkystens sommerhuse 1.870 millioner mere værd

Halsnæs, Gribskov og Helsingør ejer store økonomiske gevinster og vækst ved at sandfodre Sjællands eroderede nordkyst og give den en bred riviera.

Af Birgitte Marlett 6. okt 2014 kl. 11:58

Det koster mellem 100 og 150 millioner kroner at beskytte Sjællands nordkyst mod yderligere erosion. Til gengæld stiger kystens værdi med næsten to milliarder kroner.

Korrekt. : Så kan staten summeren betale!

Det estimerer Institut for Ressourceøkonomi ved Københavns Universitet i et notat til de tre nordsjællandske kommuner Halsnæs, Gribskov og Halsnæs, der står over for et krævende samarbejde om at beskytte deres kyster mod balgenes ødelæggende kraft.

Læs også: Nordkyst-kommuner vil skabe ny riviera

Decemberstormen Bodil førte til ødelæggelser for 85 millioner kroner langs Nordsjællands kystlinje. Det fik formændene for de tekniske udvalg i de tre kommuner til at indlede det samarbejde, som i firdags udsendte sig i et seminar, hvor byrådene i de tre kommuner diskuterede en fælles køreplan for projektet, der bliver lagt frem for lodsejerne i 2015.

Byplanarbejderne Haslev & Kjærsgaard havde forud for mødet nærstudieret nordkysten af Sjælland. Adilekterne Eva Rasmussen og Dan Haslev konkluderede, at der hver dag bliver tøret på strandene, og at løsningsforslaget skal sætte lighedstegn mellem kystbeskyttelse og kystudvikling.

«Når det koster så mange penge at beskytte kysten, skal området samfundtøret mere attraktivt og ikke blot beskytte kysten,» sagde de.

Af notatet 'Værdisætning af sandfodningsstrategi på nordkysten af Sjælland' fra Københavns Universitet fremgår det, at den samlede beregnede gevinst af sandstrande langs hele nordkysten beløber sig til en ejendomsværdistigning på 1.870 millioner kroner. I Gribskov Kommune bliver stigningen 1.160 millioner, i Halsnæs 522 millioner og i Helsingør 189 millioner kroner.

På den ene side er der tale om estimater i den høje ende, fordi viljen til at betale for en nærliggende sandstrand formodentlig daler, når hele nordkysten har brede sandstrande. På den anden side fanger beregningerne langtfra den samlede vælfærdøkonomiske værdi af sandstrande på nordkysten, for helårsejendommene var ikke med i undersøgelsen. Det var heller ikke strandenes brugere, som notatets forfattere forventer, at der vil komme en stor tilvækst af, hvilket igen vil føre til en udviking af serviceindustrien i de tre kommuner.

Læs også: Isidvæstningen viker – fæm den!

I Halsnæs Kommune så borgmester Steen Haseelns efter seminaret store vækstmuligheder i at kystbeskytte.

Kystsikringen kan skabe vækst, ikke bare på turismområdet, men også i forhold til vores bosætningsstrategier for både fastboende og sommerhusejere,» sagde han.

es også: Private bruger millioner på kystsikring, der flytter problemet til naboen

ing.dk/artikel/kystsikring-gaer-nordkystens-sommerhuse-1870-millioner-mere-... 07-10-2014

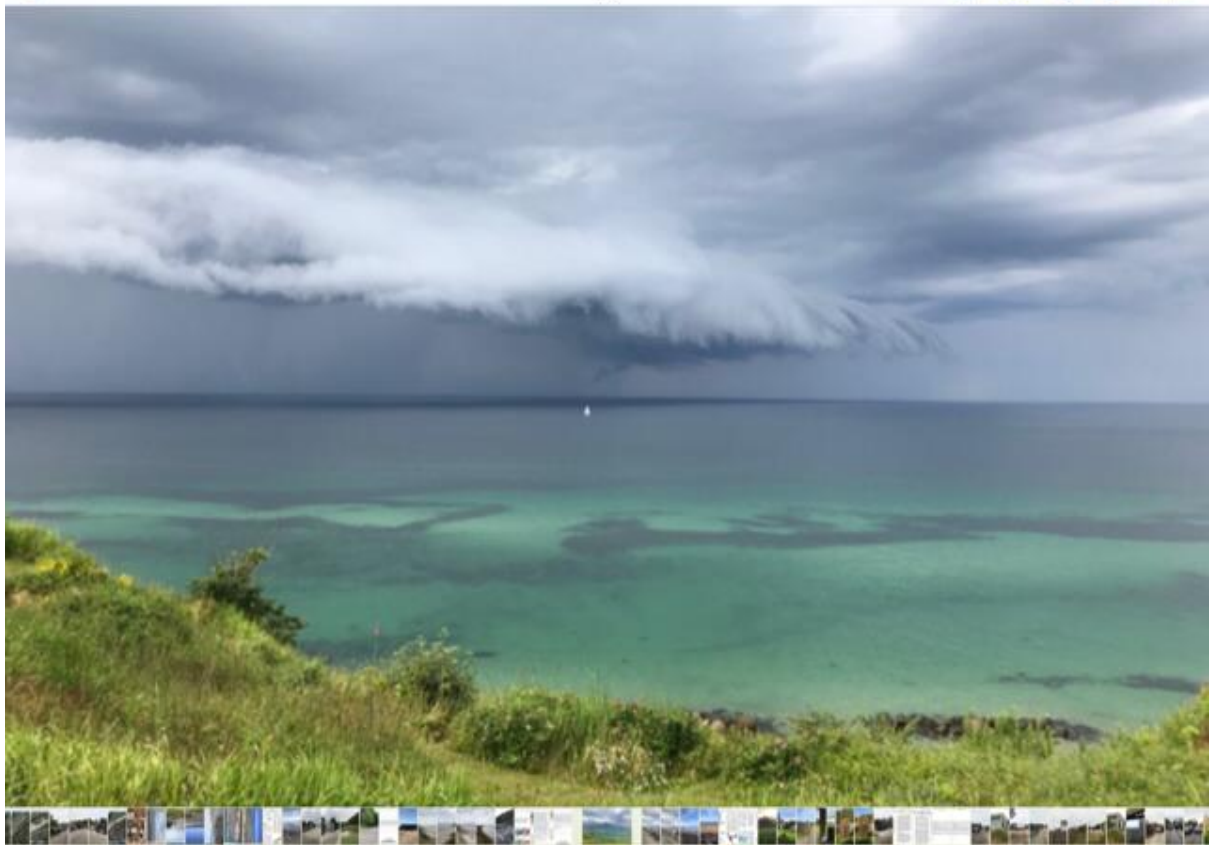
Stormen Bodil hærgete de fleste danske kyster og så til at Helsingørskommunen blev skadet og kystlinjen er nu et område, hvor lodsejerne skal betale for at sikre sig en stille sommer.

I denne meddelelse ser vi, hvor meget projekt "NKF" er svulmet, og hvad politikerne i kystkommuner vil kunne glæde sig til i nye grundskatter og turistindtægter - hovedsagligt betalt af lodsejere, der ikke har stemmeret i de 3 kommuner, men er flittige af dagligvarebutikker og håndværkerforbrug, når de "tager på landet" - og så lige grundskylden, der så vil stige 3-700% årligt, hvis vi skal tro dette indspark, da "Nordkystens Fremtid" meget vel kan ende på den forkerte side af 1.000.000.000 danske kroner - og ikke 150 millioner, som artiklen omtaler.

Fortsat god sommer - fra John Funch - lag 30 - Kyst&Skrænt - Holløselund.

Rediger

- Vi er alle i samme båd -